

“मीठे बच्चे- सम्मान सहित पास हुनको लागि श्रीमतमा चलिराख, कुसङ्गत र मायाको तुफानबाट आफ्नो सम्हाल गर ।”

प्रश्न:- बाबाले बच्चाहरूको के सेवा गर्नुभयो, जुन बच्चाहरूले पनि गर्नु छ ?

उत्तर:- बाबाले प्यारा बच्चाहरू भनेर हीराजस्तो बनाउने सेवा गर्नुभयो । यस्तै हामी बच्चाहरूले पनि आफ्ना मीठा भाइहरूलाई हीरासमान बनाउनु छ । यसमा कुनै मेहनतको कुरा छैन, केवल भन्नु छ- बाबालाई याद गर्नुभयो भने हीरासमान बन्नुहुनेछ ।

प्रश्न:- बाबाले आफ्ना बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ हुकुम दिनुभएको छ ?

उत्तर:- प्यारा बच्चाहरू, सच्चा कमाइ गर र गराऊ । तिमीहरूलाई कसैबाट पनि उधारो लिने हुकुम छैन ।

गीत :- इस पाप की दुनियाँ से... ।

ओम् शान्ति । नयाँ दुनियाँमा जानेवाला मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूप्रति बाबा गुडमर्निङ्ग भनिरहनुभएको छ । रूहानी बच्चाहरू नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछन्- वास्तवमा हामी यस दुनियाँदेखि दूर गइरहेका छौं । कहाँ ? आफ्नो स्वीट साइलेन्स होममा । शान्तिधाम धेरै दूर छ, जहाँबाट हामी आत्माहरू आउँछौं । त्यो हो मूल वतन, यो हो स्थूल वतन । त्यो हो हामी आत्माहरूको घर । त्यस घरमा बाबा सिवाय त कसैले लिएर जान सक्दैन । तिमी सबै ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू रूहानी सेवा गरिरहेका छौ । कसले सिकाउनुहुन्छ ? दूर लिएर जाने बाबाले । कतिलाई दूर लिएर जानुहुन्छ ? अनगिन्ती छन् । एक पण्डाका बच्चा तिमीहरू पनि पण्डा हो । तिमीहरूको नाम हो नै पाण्डव सेना । तिमी बच्चाहरू हर एकलाई दूर लिएर जाने युक्ति बताउँछौ- मनमनाभव, बाबालाई याद गर्नुहोस् । भन्दछन् पनि- बाबा यस दुनियाँबाट कहीं दूर लिएर जानुहोस् । नयाँ दुनियाँमा त यस्तो भन्दैनौ । यहाँ छ रावण राज्य, त्यसैले भन्छन् यसबाट दूर लिएर जानुहोस्, यहाँ चैन छैन । यसको नाम हो नै दुःखधाम । अहिले बाबा तिमीलाई कुनै धक्का खुवाउनुहुन्न । भक्तिमार्गमा बाबालाई खोज्नका लागि तिमीले कति धक्का खान्छौ । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- म छु नै गुप्त । यी आँखाद्वारा कसैले मलाई देख्न सक्दैन । कृष्णको मन्दिरमा शिर झुकाउनका लागि खराउ राख्छन्, मेरा त पाउ छैनन् जसमा तिमीले शिर झुकाउन परोस् । तिमीलाई त भन्दछु- प्यारा बच्चाहरू, तिमी पनि अरूलाई भन्छौ- प्यारा दाजुभाइहरू, पारलौकिक बाबालाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुनेछ । अरू कुनै मेहनत छैन । जसरी बाबाले हीरासमान बनाउनुहुन्छ, बच्चाहरूले पनि अरूलाई हीरासमान बनाउनुपर्छ । यही सिक्नु छ- मनुष्यलाई हीरासमान कसरी बनाऊँ ? ड्रामा अनुसार कल्प पहिलेजस्तै कल्प-कल्पको संगममा बाबा आएर हामीलाई सिकाउनुहुन्छ । फेरि हामी अरूलाई सिकाउँछौ । बाबाले हीरासमान बनाइरहनुभएको छ । तिमीलाई थाहा छ- गुरु आगाखाँलाई सुन, चाँदी, हीरामा तौलेका थिए । नेहरूलाई सुनमा तौलेका थिए । उनले कसैलाई हीरासमान बनाएका त थिएनन् । बाबाले त हामीलाई हीरासमान बनाउनुहुन्छ । उहाँलाई तिमी केमा तौल गर्दछौ ? तिमीले हीरा आदिबाट के गर्नेछौ ? तिमीलाई त आवश्यकता नै छैन । उनीहरू त रेसमा धेरै पैसा उडाउँछन् । भवन, सम्पत्ति आदि बनाइरहन्छन् । तिमी बच्चाहरू त सच्चा कमाइ गरिरहेका छौ । तिमीले कसैसँग उधारो लियौ भने फेरि २१ जन्मका लागि भरेर दिनुपर्छ । तिमीलाई कसैसँग उधारो लिने हुकुम छैन । तिमी जान्दछौ- यस समय छ भुटो कमाइ, जुन खतम हुनेवाला छ । बाबाले देखे- यी त कौडी हुन्, हामीलाई हीरा मिल्छन्, फेरि यी कौडीलाई के गर्ने ? किन बाबाबाट बेहदको वर्सा नलिने ? भोजन त मिल्ने नै छ । एउटा भनाइ पनि छ- हाथ जिनका ऐसे... । पहिलो नम्बर उनैले पाउँछन् । बाबालाई व्यापारी पनि भनिन्छ नि । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरूको पुराना चीजलाई सट्टा-पट्टा गर्दछु । कोही मर्छ भने पुराना चीज करनीघोरलाई दिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरूबाट के लिन्छु, यो उदाहरण हेर । द्रौपदी पनि एउटी त थिइनन् नि । तिमी सबै द्रौपदी हो । धेरै पुकाछौ, बाबा ! हामीलाई नङ्गन हुनबाट बचाउनुहोस् । बाबा कति प्यारसँग सम्भाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यो अन्तिम जन्म पवित्र बन । बाबाले भन्नुहुन्छ नि बच्चाहरूलाई- मेरो दाहीको लाज राख, कुललाई कलंक नलगाऊ । तिमी मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई कति नशा हुनुपर्छ । बाबाले तिमीलाई हीरासमान बनाउनुहुन्छ, यिनलाई पनि उहाँ बाबाले हीरासमान बनाउनुहुन्छ । याद उहाँलाई गर्नु छ । यी ब्रह्मा बाबा भन्छन्- मलाई याद गर्नाले तिम्रो विकर्म विनाश हुँदैन । म तिमीहरूको गुरु होइन । उहाँले मलाई सिकाउनुहुन्छ, म फेरि तिमीहरूलाई सिकाउँछु । हीरासमान बन्नको लागि बाबालाई याद गर । बाबाले सम्भाउनुभएको छ, गर्न त भक्तिमार्गमा कसैले देवताको भक्ति गरिरहन्छन् फेरि पनि बुद्धि दोकान, धन्धा आदितर्फ भागिरहन्छ, किनकि त्यसबाट कमाइ हुन्छ । बाबा आफ्नो अनुभव पनि सुनाउँछन्, जब बुद्धि यहाँ-वहाँ

भागदथ्यो तब आफूलाई थप्पड लगाउँथे— यो किन याद आउँछ ? त्यसैले अब हामी आत्माहरूले एक बाबालाई नै याद गर्नु छ, तर मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ, घुस्सा लाग्छ । मायाले बुद्धियोग तोडिदिन्छ । यसरी-यसरी आफूसँग कुरा गर्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— अब आफ्नो कल्याण गर त्यसपछि अरूको पनि कल्याण गर, सेन्टर खोल । यस्तो धेरै बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा, फलानो ठाउँमा सेन्टर खोलौं ? बाबा भन्नुहुन्छ, म त दाता हुँ । मलाई केही आवश्यकता छैन । यो भवन आदि पनि तिमी बच्चाहरूका लागि बनाउनुहुन्छ नि । शिवबाबा त तिमीलाई हीरासमान बनाउन आउनुभएको छ । तिमी जे जति गछौं त्यो तिमीहरूको नै काममा आउँछ । यी कुनै गुरु होइनन् जसले चेला आदि बनाऊन्, भवन बच्चाहरूले नै बनाउँछन् आफू रहनका लागि । हो, बनाउने व्यक्तिहरू जब आउँछन् भने खातिरी गरिन्छ— तपाईं माथि नयाँ भवनमा गएर रहनुहोस् । कोही त भन्छन्— म नयाँ भवनमा किन रहने, मलाई त पुरानो नै राम्रो लाग्छ । जसरी हजुर रहनुहुन्छ, म पनि रहन्छु । हामीलाई म दाता हुँ भनी कुनै अहंकार छैन । बापदादा नै रहनुहुन्न भने म किन रहूँ । मलाई पनि आफूसँग राख्नुहोला । जति हजुरको नजिक हुनेछौं त्यति राम्रो हो ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ— जति पुरुषार्थ गछौं त्यति सुखधाममा उच्च पद पाउनेछौं । स्वर्गमा त सबै जान्छौं नि । भारतवासी जान्दछन् भारत पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ थियो, पापको नाम थिएन । अहिले त पाप आत्मा बनेका छन् । यो हो रावण राज्य । सत्ययुगमा रावण हुँदैन । रावण राज्य हुन्छ नै आधाकल्पपछि । बाबा यति सम्भाउनुहुन्छ तर पनि बुझ्दैनन् । कल्प-कल्प यसरी सम्भाउँदै आएको छु । नयाँ कुरा होइन । तिमी प्रदर्शनी गर्दछौ, कति धेरै आउँछन् । प्रजा त धेरै बन्दछन् । हीरासमान बन्नमा त समय लाग्छ । प्रजा बन्न त्यो पनि राम्रो । अहिले हो नै विनाशको समय । सबैको हिसाब-किताब चुक्ता हुन्छ । ८ को माला जो बनेको छ त्यो हो सम्मान सहित पास हुनेहरूको । ८ दाना नै नम्बर वनमा जान्छन्, जसलाई थोरै पनि सजाय मिल्दैन । कर्मातीत अवस्थालाई पाउँछन् । फेरि हुन्छ १०८, नम्बरवार त भनिन्छ नि । यो बनिबनाऊ अनादि ड्रामा हो, जसलाई साक्षी भएर हेर्नुहुन्छ— कसले राम्रो पुरुषार्थ गर्छ ? कोही कोही बच्चाहरू पछि आएका छन्, श्रीमत्तमा चलिरहन्छन् । यस्तै श्रीमत्तमा चल्दै रहे भने सम्मान सहित पास भएर ८ को मालामा आउन सक्छन् । हो, चल्दा-चल्दै कहिले ग्रहचारी पनि आउँछ । यो उत्राइ चढाइ सबैका अगाडि आउँछ । यो कमाइ हो । कहिले धेरै खुशीमा रहन्छन्, कहिले कम । मायाको तुफान अथवा कुसङ्गतले पछि हटाइदिन्छ । खुशी गुम भएर जान्छ । गायन पनि गरिएको छ— सङ्गतले तार्छ कुसङ्गतले डुबाउँछ । रावणको सङ्गतले डुबाउँछ, रामको सङ्गतले तार्छ । रावणको मतले यस्तो बनेका छौ । देवताहरू पनि वाममार्गमा जान्छन् । उनीहरूको चित्र कति अश्लील देखाउँछन् । यो निशानी हो वाममार्गमा जाने । भारतमा नै राम राज्य थियो, भारतमा नै अहिले रावण राज्य छ । रावण राज्यमा १०० प्रतिशत दुःखी बन्छन् । यो खेल हो । यो ज्ञान कसैलाई पनि सम्भाउन कति सहज छ ।

(एक जना नर्स बाबाको सामुन्ने बसेकी छिन्) बाबा यस बच्चीलाई भन्नुहुन्छ— तिमी नर्स हौ, त्यो सर्भिस पनि गरिराख, साथ-साथ तिमी यो सेवा पनि गर्न सक्छौ । बिरामीलाई पनि यो ज्ञान सुनाइराख— बाबालाई याद गर्नुभयो भने विकर्म विनाश हुनेछ, फेरि २१ जन्मका लागि तपाईं रोगी बन्नुहुन्न । योगले नै स्वास्थ्य (हेल्थ) र यो ८४ को चक्रलाई जान्नाले सम्पत्ति (वेल्थ) मिल्छ । तिमीले त धेरैको सेवा गर्न सक्छौ, धेरैको कल्याण गर्नेछौ । पैसा पनि जति मिल्छ त्यो यस रूहानी सेवामा लगाउनेछौ । वास्तवमा तिमी पनि सबै नर्सहरू हौ नि । छी-छी विकारी मनुष्यलाई देवता बनाउनु, यो नर्स समान सेवा भयो नि । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— मलाई पतित मनुष्यले बोलाउँछन्— आएर पावन बनाउनुहोस् । तिमीले पनि रोगीहरूको यो सेवा गर, तिमीमा बलिहार जानेछन् । तिमीहरूद्वारा साक्षात्कार पनि हुन सक्छ । यदि योगयुक्त भयौ भने ठूला-ठूला सर्जन आदि सबै तिमीहरूको चरणमा आएर पर्नेछन् । तिमीले गरेर हेर । यहाँ बादल आउँछन् रिफ्रेस हुन । फेरि गएर वर्षा गरेर अरूलाई रिफ्रेस गर्छन् । कति बच्चाहरूलाई यो पनि थाहा हुँदैन— कहाँबाट वर्षात हुन्छ ? सम्भन्धन् इन्द्रले वर्षा गर्छन् । इन्द्रधनुष भन्छन् नि । शास्त्रमा त कति कुरा लेखिदिएका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— यो फेरि पनि हुनेछ, ड्रामामा जे निश्चित छ । हामी कसैको ग्लानि गर्दैनौ, यो त बनीबनाऊ अनादि ड्रामा हो । सम्भाइन्छ— यो भक्तिमार्ग हो । भन्ने पनि गरिन्छ— ज्ञान, भक्ति, वैराग्य । तिमी बच्चाहरूलाई यस पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य छ । आफू मरेपछि दुनियाँ मरेजस्तै हो (आप मुये मर गई दुनियाँ) । आत्मा शरीरदेखि अलग भएपछि दुनियाँ नै समाप्त ।

बाबा बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, पढाइमा लापरवाही नगर । सारा आधार पढाइमा छ । बेरिस्टर कसैले त एक लाख कमाउँछन् र कोही बेरिस्टरलाई लगाउनका लागि कोट पनि हुँदैन । सारा आधार पढाइमा छ । यो पढाइ त धेरै सहज छ । स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु अर्थात् आफ्नो ८४ जन्मको आदि-मध्य-अन्त्यलाई

जान्नु । अहिले यस सारा वृक्ष जीर्ण भएको छ, जग छैन । बाँकी सारा वृक्ष खडा छ । हुन त यो आदि सनातन देवी-देवता धर्म जो थियो, फेद थियो, त्यो अहिले छैन । धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट बनेका छन् । मनुष्यले कसैलाई सद्गति दिन सक्दैन । बाबा बसेर यो सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ, तिमी सदाको लागि सुखी बन्दछौ । कहिल्यै अकालमा मृत्यु हुँदैन । फलानो मन्यो, यो अक्षर वहाँ हुँदैन । त्यसैले बाबा सल्लाह दिनुहुन्छ, धेरैलाई मार्ग बतायौ भने उनीहरू तिमीमाथि बलिहार जानेछन् । कसैलाई साक्षात्कार पनि हुन सक्छ । साक्षात्कार केवल लक्ष्य-उद्देश्य हो । त्यसका लागि पढ्नु त पन्यो नि । नपढी कहाँ बेरिस्टर बनिन्छ र । यस्तो होइन— साक्षात्कार भयो अर्थात् मुक्त भयौ, मीरालाई साक्षात्कार भयो, यस्तो होइन— कृष्णपुरीमा गइन् । नवधा भक्ति गर्नाले साक्षात्कार हुन्छ । यहाँ फेरि छ नवधा याद । संन्यासी फेरि ब्रह्म ज्ञानी, तत्त्व ज्ञानी बन्छन् । ब्रह्ममा लीन हुनु छ । अब ब्रह्म त परमात्मा होइन ।

अब बाबा सम्झाउनुहुन्छ— गर्न त शरीर निर्वाहका लागि आफ्नो धन्धा आदि गर तर आफूलाई निमित्त सम्झिएर गर, तब उच्च पद मिल्नेछ । अनि ममत्व मेटिनेछ । यी बाबाले लिएर के गर्ने ? यिनले सबै कुरा छोडे नि । घरबार वा महल आदि त बनाउनु छैन । यिनले भवन बनाउँछन् किनकि धेरै बच्चाहरू आउनेछन् । आबूरोडबाट यहाँसम्म क्यू लाग्नेछ । तिमीहरूको अहिले प्रभाव निस्कने हो भने दिमागै खराब गरिदिनेछन् । ठूला मानिस आए भने भीड हुन्छ । तिमीहरूको प्रभाव अन्त्यमा निस्कनेछ, अहिले होइन । बाबालाई याद गर्ने अभ्यास गर्नु छ ताकि पाप काटियोस् । यसरी यादमा शरीर छोड्नु छ । सत्ययुगमा शरीर छोड्नेछन्, सम्झनेछन् एउटा छोडेर अर्को लिनेछु । यहाँ त देह-अभिमान कति रहन्छ । फरक छ नि । यी सबै कुरा नोट गर्नु-गराउनु छ । अरूलाई पनि आफूजस्तै हीरासमान बनाउनुपर्छ । जति पुरुषार्थ गर्नेछौ, त्यति उच्च पद पाउनेछौ । यो, बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, उहाँ कोही साधु-महात्मा हुनुहुन्न ।

यो ज्ञान बडो मजाको छ, यसलाई राम्रोसँग धारणा गर्नु छ । यस्तो होइन, बाबाबाट सुन्यो फेरि यहाँको यहीं रह्यो । गीतमा पनि सुन्यौ नि, भनिएको छ— साथ लिएर जानुहोस् । तिमी यी कुराहरूलाई पहिले बुझ्दैनथ्यौ, अहिले बाबाले सम्झाउनुभएको छ त्यसैले बुझ्दछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पढाइमा कहिल्यै लापरवाही गर्नु छैन । स्वदर्शन चक्रधारी बनेर रहनु छ । हीरासमान बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) सच्चा कमाइ गर्नु र गराउनु छ । आफ्ना पुराना सबै चीज सट्टा-पट्टा गर्नु छ । कुसङ्गतबाट आफ्नो सम्हाल गर्नु छ ।

वरदानः— आफ्नो डबल लाइट स्वरूपद्वारा विघ्नहरूलाई पार गर्ने तीव्र पुरुषार्थी भव

विघ्नहरूमा थाक्नु वा निराश हुनुको सट्टा सेकेण्डमा स्वयंको आत्मिक ज्योतिस्वरूप र निमित्त भावको डबल लाइट स्वरूपद्वारा सेकेण्डमा हाइ जम्प देऊ । विघ्नरूपी पत्थरलाई तोड्नमा समय नगुमाऊ । जम्प लगाऊ र सेकेण्डमा पार भइहाल । थोरै विस्मृतिका कारण सहज मार्गलाई मुश्किल नबनाऊ । आफ्नो जीवनको श्रेष्ठ लक्ष्यलाई स्पष्ट देख्दै तीव्र पुरुषार्थी बन । जुन नजरले बापदादा वा विश्वले तिमीलाई देखिरहेको छ, त्यसै श्रेष्ठ स्वरूपमा सदा स्थित होऊ ।

स्लोगनः— सदा खुशी रहनु र खुशी बाँड्नु— यही सबैभन्दा ठूलो शान हो ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नका लागि विशेष होमवर्क

३) आफ्नो हर संकल्पलाई हर कार्यलाई अव्यक्त बलद्वारा, अव्यक्त रुपद्वारा रूजु (भेरिफाइ) गराउनु छ । बापदादालाई अव्यक्त रुपमा सदा सम्मुख र साथमा राखेर हर संकल्प, हर कार्य गर्नु छ । “साथी” र “साथ”को अनुभवद्वारा बाबासमान साक्षी अर्थात् न्यारा र प्यारा बन्नु छ ।